

[**POBORZENIE** *sb n*

poborzenie, poburzenie.

A sg poborzenié.

Sł stp: poburzenie, Cn, Linde brak.

1. *Zniszczenie, spustoszenie, najazd zbrojny [czego]:* powiedział im [rycerstwu] [...] / że przed sie wziął drogę názad ku domowi / odkłádáiąc na infzy czás zá lepším zgotowánim poborzenie zienie Fráncufkiey *HistOtton* 100.

2. *Bunt, zamieszki [przeciwko komu]:*

Szereg: »poburzenie albo sedycyje«: Gdyby kto w Ziemi / [...] á w ípóteczności íákiéy Ludzi / przeciwko Vrzędowi á zwierzchności / poburzenie íákié / álbo potáiemné Sedicye czynił [...] / tákowy [...] czáfem ná gárdle / czáfem téz miotłámi v Pręgiérzá / íkaran być ma *GroicPostępek* 40v.

Synonimy: 1. *inwazyja, najazd, napaść, naszcie, natarcie, wtargnienie, zniszczenie;* 2. *bunt, rozruch, sedycyja, wzburzenie, zamieszka.*

Cf **POBORZYĆ**

KW